

[Udenrigsministeren.]

lig Tekstilvarer, ogsaa noget Tobak. Fra dansk Side skal der leveres Kvæg, Svin, Smør, fersk Fisk, Cementmaskiner m. m.

For Tiden forhandles der i Rom mellem en dansk og en italiensk Delegation om Afsluttelse af en Vareudvekslingsaftale for Aaret 1941. Det ser ud, som det vil lykkes at afslutte en Aftale om en Import og Eksport paa hver 21 Mill. Kr. Fra dansk Side foreslaas leveret Kvæg og Kød, Svin, Smør, Ost, Fisk m. m., Cementmaskiner og andre Industrivarer. Fra Italien ønskes man at faa Ris, Frugt, Grønsager, Tobak, Tekstilvarer, Gummi m. m.

Samtidig med Forhandlingerne om en Vareudvekslingsaftale for næste Aar forhandles der om en ny dansk-italiensk Clearingaftale. Fra dansk Side ønskes Clearingen udvidet til at omfatte alle Pengeoverførsler mellem de to Lande med Undtagelse af Overførsler af Kapitaler og Assurancebeløb.

Efter forudgaaende Delegationsforhandlinger, der optoges i Juni, undertegnede den 18. September en Vareudvekslings- og Clearingoverenskomst med Sovjetunionen. Ved Overenskomsten, der traadte i Kraft ved Undertegnelsen, blev der for Tiden indtil 18. Marts 1941 foreløbig aftalt en Eksport fra Danmark til Sovjetunionen til en Værdi af 7,2 Mill. Kr. og en Import af tilsvarende Værdi. De danske Eksportvarer er navnlig forskellige Maskiner. Importen her til Landet i Overensstemmelse med Overenskomsten vil blive Bomuld (2 Mill. Kr.), Træ (1 Mill. Kr.), Raafosfat, Petroleum og Benzol samt forskellige mindre Vareposter bl. a. af Sytraad og Kemikalier. Om de fleste russiske Vareleverancer er de danske Importørers Forhandlinger med de russiske Eksportorganisationer allerede ret vidt fremskredne.

Under Forhandlingerne om Overenskomsten søgte man fra dansk Side bl. a. at faa Adgang til fra Sovjetunionen at importere Foderstoffer, hvoraf Danmark jo under normale Forhold faar store Tilførsler fra dette Land; disse Planer viste sig dog ikke at være gennemførlige. Der er i Overenskomsten aabnet Mulighed for yderligere Leveringer fra Danmark af Maskiner med videre, og Sovjetunionen har, saafremt disse Leverancer kommer i Orden, stillet i Udsigt at levere yderligere Kvantiteter af de samme Varer, som er omtalt i Overenskomsten, samt om muligt Korn og Foderstoffer.

Christiani: Der har under denne Finanslovdebat allerede været holdt adskillige

gode danske Taler, som der er Grund til at sige Tak for. Særlig vil jeg gerne i denne Forbindelse fremhæve den Tale, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard holdt for et Par Dage siden, som rummede mange smukke nationale Momenter, og som betonedede vort gamle Samarbejde med Tyskland, den gensidige Befrugtning, som har været og vil være højst værdifuld for begge Lande. Jeg vil ligeledes gerne takke den højtærede Udenrigsminister for de nyligt givne udførlige Meddelelser om vore Handelsforhold, Meddelelser, som utvivlsomt har interesseret Medlemmerne af dette høje Ting overmaade meget. Jeg vil desuden takke Udenrigsministeriet i det hele, fordi det til enhver Tid er beredt til at hjælpe Erhvervslivet med Raad og Daad, naar man i disse vanskelige Tider henvender sig der og søger Oplysning og Vejledning og Formidling af det Samkvem med sine udenlandske Forbindelser, som Krigen gør saa overordentlig vanskeligt.

Jeg skal derefter tillade mig at fremsætte nogle konkrete Bemærkninger, nærmest i Tilslutning til selve Finanslovsforslaget.

Allerede ved Krigens Udbrud og mere og mere, efterhaanden som Tiden gik, blev det klart, at det offentlige Behov for Penge maatte blive stigende. Man har delvis imødegaaet dette Behov ved ekstraordinære Skattelove, bl. a. Loven af 30. Oktober 1939, ifølge hvilken der opkrævedes 40 pCt. ekstra Statsskat paa Indkomst og Formue, der i Forbindelse med den nyligt paalgte 15 pCt.'s Forhøjelse af Statsskatten ifølge Finansministerens Bekendtgørelse af 23. Marts 1939 samt den ekstra Skat paa de største Indtægter, der er hjemlet i Lov af 18. Marts 1938, som forlængedes ved Lov af 15. Marts 1939, kom til at betyde en meget stærkt progressiv Skat, som næppe er mildnet ved den nye Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1940—41 af 20. Marts i Aar, idet den meget stærke Progression her er bibeholdt. Da der fra de fleste Sider var Enighed om, at man ikke kunde gaa længere ad denne Vej, begyndte man at paalægge Befolkningen ekstra indirekte Skatter, saaledes ved Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m. af 27. Marts 1940.

Men allerede før den Tid beskæftigede jeg mig med det Spørgsmaal, om ikke Tiden var kommet til, at vi i denne ekstraordinære Situation burde slaa ind paa Laanevejen i Stedet for at presse Befolkningens Skatteevne til det yderste. Jeg fremsatte i Vinter mine Tanker herom i 5 Kronikker i „Berlingske Aftenavis“ og udgav disse samlede i